

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

תיקני זר חדש חלקד		
יום	ויילנא	מתוך מדבש
ראשון	קמו ע"א	לד-מח
שני	קמו ע"ב	מח-ס
שלישי	קמו ע"א	ס-ע
רביעי	קמו ע"ב	ע-פג
חמישי	קמו ע"א	פג-צו
שישי	קמו ע"ב	צו-קוב
שבת	קמו ע"א	קוב-קבה

לישמועתי שיעורי עמוד היומי
- בר"ש"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 385 | פרשת שמיני תשפ"ו

יח"ל בעזה/שי"ת ע"י
בית הזהר "מתוך מדבש" תר. 5315 ירושלים

ענש חמורו של רבי פנחס בן יאיר

עד דהוו אולי מטא עדן צלותא, נחתו וצלו, עד דהוו מצלי, קפטר חד חוץא ברגלוי דחמרא דרבי פנחס, קסטא (ס"א קפטא) וגעא תרי זמני, בטר דסיימו צלותא, אמר רבי פנחס, ודאי צערא הוא לבעירא דילי, דהא יומא דא אקדימנא, והוינא מרחיש באורייתא, ואעבר לי באתר דלכלוכא שריא, והשתא מצערי לה, קמו וחמו חד חוץא קטיר ארגליה, אמר רבי פנחס, חוץא חוץא זיל ואסחר (ס"א ואסטר) קוטרך, בקטפורה דחורא, אדהכי אתנשר חוץא, ונפל קפסירי קפסירי. אמר רבי אלעזר, ומה כל כף מדקדק קדשא בריך הוא בצדיקייא, אמר ליה, ודאי קדשא בריך הוא מדקדק בהו בצדיקייא, ונטיר לון, ובקעא לאוספא לון קדושה על קדושתיהו, והשתא האי חמרא על דלא נטר קדושתא דילי, אצטער, ודא חוץא שליחא הויא.

מתוך מדבש

להנחש, חוץא חוץא זיל ואסחר קוטרך נחש נחש לך ותסבב את קשריך, בקטפורה דחורא בתחתית החור והנבב שהוא מקום דירתך, אדהכי אתנשר חוץא בעוד שרבי פנחס אמר אלו הדברים, נטר ונפל הנחש מרגלי החמור, ונפל קפסירי קפסירי ונפל חתיכות חתיכות, על שלא הלך מיד לחורו כשנזר עליו רבי פנחס.

אמר רבי אלעזר לרבי פנחס, ומה כל כף מדקדק קדשא בריך הוא בצדיקייא ומה כל כף חושש הקדוש ברוך הוא בכבוד הצדיקים, עד שתובע עלבונם אפלו מבצלי חיים, אמר ליה רבי פנחס לרבי אלעזר, ודאי קדשא בריך הוא מדקדק בהו בצדיקייא ודאי הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים וחושש לכבודם, ונטיר לון ושומר אותם משום עברה ועון, ובקעא לאוספא לון קדושה על קדושתיהו ורוצה להוסיף להם קדשה על קדשתם, והשתא האי חמרא על דלא נטר קדושתא דילי, אצטער ועתה החמור הזה על שלא שמר את הקדשה שלי נצטער ונענש, ודא חוץא שליחא הויא וזה הנחש היה שליח מן השמים לענש את החמור.

ענש חמורו של רבי פנחס בן יאיר

עד דהוו אולי מטא עדן צלותא בעוד שהיו הולכים הגיע זמן התפלה, נחתו וצלו יחדו רבי פנחס ורבי אלעזר מחמוריהם והתפללו, עד דהוו מצלי, קפטר חד חוץא ברגלוי דחמרא דרבי פנחס בעוד שהיו מתפללים, נקשר ונכרך נחש אחד מסביב לרגלי החמור של רבי פנחס, קפטא וגעא תרי זמני בעט וצעק החמור שתי פעמים, בטר דסיימו צלותא אחר שסיימו את התפלה, אמר רבי פנחס לרבי אלעזר, ודאי צערא הוא לבעירא דילי ודאי יש צער לבהמה שלי כי מענישים אותה, דהא יומא דא אקדימנא כי היום הקדמתי לצאת לדרך, והוינא מרחיש באורייתא והייתי מרחש ומהרהר בדברי תורה, (והוא מלשון (תהלים מה ט) רחש לבי דבר טוב, שפרש המצודות, לבי יחשב מחשבת דבר טוב), ואעבר לי באתר דלכלוכא שריא והעביר אותי החמור במקום שהיה נמצא לבלוף וטנוף, ועל ידי זה נכשלתי להרהר בדברי תורה במקום מטנף, והשתא מצערי לה ולכן עתה מצערים ומענישים אותה, קמו וחמו חד חוץא קטיר ארגליה קמו ממקומם וראו שנחש אחד קשור על רגלי החמור, אמר רבי פנחס

וּכְמָה שְׁלוּחִין אֵת לִיה לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּבִכְלָהוּ עֲבִיד שְׁלִיחוּתֵיהּ, וְאֶפִּילוּ בְּחִיּוֹת בְּרָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא כו כב) וְהַשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חֵית הַשָּׂדֶה וְשִׁפְלָה אֶתְכֶם, וְאֶפִּילוּ בִיד גּוֹי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים כח מט) יֵשָׁא יְהוּ"ה עָלֶיךָ גּוֹי מִרְחוֹק מְקַצֶּה הָאָרֶץ.

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, וּבִידָא דִּישְׂרָאֵל עֲבִיד שְׁלִיחוּתָא, אָמַר לִיה אֵין, כְּגוֹן רִשְׁעָא בִידָא דְצַדִּיק, אָבֵל רִשְׁעָא בִידָא דִּישְׂרָאֵל רִשְׁעָא אַחְרָא לֹא עֲבִיד בִּיה שְׁלִיחוּתָא, אֵלָא בְּזִמְנָא דְאִיהוּ לֹא מְכוּוֹן בִּיה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כא יג) וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִיִּים אָנָּה לִידּוֹ, וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה דִּיִּיקָא, דִּלָּא לְקַטְלָא לִיה, דָּא וְהָאֱלֹהִיִּים אָנָּה לִידּוֹ, בְּגִין לְאַעֲנִשָּׁא לְתַרְוּיָהּ.

פְּרוּט בְּעֵינֵי הַשְּׁגָחָה הַעֲלִיּוֹנָה

פְּתַח וְאָמַר, (איוב לד כט) וְהוּא יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ וְגו', וְהוּא יִשְׁקִיט, בְּזִמְנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב שְׁקִיטוֹ וְשְׁלוּהָ לְבַר נֶשֶׁ, מֵאֵן הוּא רִשָּׁאִי לְאַבְאָשָׁא לִיה, וּלְמַעַבְדָּא לִיה קְטִיגוּרִיא.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכָנוֹב וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה לֹא אָרַב לוֹ וְלֹא נִתְכַּוֵּן לְהַרְגֵּי אוֹתוֹ, וְהָאֱלֹהִיִּים אָנָּה לִידּוֹ זְמַן לִידּוֹ, וּמִפְּרִשׁ וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה דִּיִּיקָא פְּלוּמַר (ס"ג קמ"ק) דִּלָּא אֶתְכַוֵּן לְקַטְלָא לִיה שְׁלֹא נִתְכַּוֵּן לְהַרְגֵּי אוֹתוֹ, דָּא אִישׁ כְּזֶה וְהָאֱלֹהִיִּים אָנָּה לִידּוֹ פֶּרֶשׁ רִשִּׁי בְמָה הַכְּתוּב מְדַבֵּר, בְּשֵׁנֵי בְנֵי אָדָם, אֶחָד הָרַג שׁוֹגֵג וְאֶחָד הָרַג מְזִיד, וְלֹא הָיוּ עֲדִים בְּדָבָר שֶׁיַּעֲדִידוֹ, זֶה לֹא נִהְרַג וְזֶה לֹא גָלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לְפָנֶיךָ אֶחָד, זֶה שֶׁהָרַג בְּמִזִּיד יוֹשֵׁב תַּחַת הַסֵּלֶם, וְזֶה שֶׁהָרַג שׁוֹגֵג עוֹלָה בְּסֵלֶם וְנוֹפֵל עַל זֶה שֶׁהָרַג בְּמִזִּיד וְהוֹרֵגוֹ, וְעֲדִים מְעִידִים עָלָיו וּמְחַיִּיבִים אוֹתוֹ לְגָלוּת, נִמְצָא זֶה שֶׁהָרַג בְּשׁוֹגֵג גּוֹלָה, וְזֶה שֶׁהָרַג בְּמִזִּיד נִהְרַג, וְזֶה שֶׁאָמַר בְּגִין לְאַעֲנִשָּׁא לְתַרְוּיָהּ כְּדִי לְהַעֲנִישׁ אֶת שְׁנֵיהֶם, כִּי זֶה נִהְרַג, וְזֶה גּוֹלָה לְעָרֵי מְקֻלָּט.

(דף לו ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' תמט-תנא)

וְאָמַר רַבִּי פִּנְחָס וּכְמָה שְׁלוּחִין אֵת לִיה לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְהִרְבֵּה שְׁלִיחִים יֵשׁ לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִכְלָהוּ עֲבִיד שְׁלִיחוּתֵיהּ וּבִכְלָם הוּא עוֹשֶׂה אֶת שְׁלִיחוּתוֹ, וְאֶפִּילוּ בְּחִיּוֹת בְּרָא וְאֶפִּילוּ בְּחִיּוֹת הַשָּׂדֶה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכָנוֹב וְהַשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חֵית הַשָּׂדֶה וְשִׁפְלָה אֶתְכֶם שֶׁתְּקַבְּלוּ עָנֶשׁ עַל יָדָם, וְלֹא מִבְּעֵינֵי בִידֵי הַחִיּוֹת שְׂאִינִם בְּנֵי בְּחִירָה, וְיֵשׁ כַּח בְּעֵינֵיהֶם לְרֹאוֹת סִמְנֵי הַחֹטֵא, אֵלָא וְאֶפִּילוּ בִיד גּוֹי שֵׁישׁ לוֹ בְּחִירָה גַם כֵּן עוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלִיחוּתוֹ, וְהוּא מִתְעוֹרֵר מִכַּח מְלָאכּוֹ שֶׁבְּמִרוֹם הַכּוֹפֶה אוֹתוֹ לִסֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכָנוֹב יֵשָׁא יְהוּ"ה עָלֶיךָ גּוֹי מִרְחוֹק מְקַצֶּה הָאָרֶץ וְהֵם הִגְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִזְרַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר דִּיק מְדַבְּרִי שְׁלֹא אָמַר וְאֶפִּילוּ בִידֵי אָדָם, אֵלָא וְאֶפִּילוּ בִידֵי גּוֹי, לְכֵן שָׂאֵל אֶת רַבִּי פִּנְחָס, וּבִידָא דִּישְׂרָאֵל עֲבִיד שְׁלִיחוּתָא הָאֵם בִּיד יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלִיחוּתוֹ לְהַעֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֵר, אָמַר לִיה רַבִּי פִּנְחָס אֵין, כְּגוֹן רִשְׁעָא בִידָא דְצַדִּיק כְּגוֹן רִשְׁעָא נֶעֱנֵשׁ עַל יְדֵי צַדִּיק, כְּמוֹ הַבַּיִת דִּין שֶׁהֵם צַדִּיקִים מִכֵּים וְעוֹנְשִׁים אֶת הָרִשָּׁעִים, אָבֵל רִשְׁעָא בִידָא דִּישְׂרָאֵל רִשְׁעָא אַחְרָא אָבֵל לְהַעֲנִישׁ רִשְׁעָא אֶחָד בִּידֵי יִשְׂרָאֵל רִשְׁעָא אַחֵר, לֹא עֲבִיד בִּיה שְׁלִיחוּתָא אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עַל יְדֵי שְׁלִיחוּתוֹ, אֵלָא בְּזִמְנָא דְאִיהוּ לֹא מְכוּוֹן בִּיה אֵלָא בַּעַת שֶׁהִרְשַׁע אֵינוֹ מְכוּן לָזֶה אֵלָא הוּא שׁוֹגֵג,

פְּרוּט בְּעֵינֵי הַשְּׁגָחָה הַעֲלִיּוֹנָה

פְּתַח רַבִּי פִּנְחָס וְאָמַר לְפָרֶשׁ מַה שְׁכָנוֹב וְהוּא יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ וְיִסְתֵּר פָּנִים וּמִי יִשְׁוֹרְנוּ, וְעַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד, וְאָמַר מַה שְׁכָנוֹב וְהוּא יִשְׁקִיט הֵינּוּ בְּזִמְנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב שְׁקִיטוֹ וְשְׁלוּהָ לְבַר נֶשֶׁ בְּזִמְן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נּוֹתֵן הַשְּׁקִט וְשְׁלוּהָ לְאָדָם, מֵאֵן הוּא רִשָּׁאִי לְאַבְאָשָׁא לִיה מִי הוּא שֵׁישׁ לוֹ רִשׁוֹת לְהִרְעַ לוֹ וְלְהִזְיָקוֹ, וּלְמַעַבְדָּא לִיה קְטִיגוּרִיא וְלַעֲשׂוֹת לוֹ קְטְרוּג, פְּלוּמַר לְקַטְרַג עָלָיו לְמַעַלָּה.

וַיִּסְתֵּר פָּנִים וּמִי יִשׁוּרָנוּ, וּבִזְמַנָּא דַּאיְהוּ אִסְתִּיר עֵינֵיהּ מִלְּאִשְׁגָּחָא עֲלֵיהּ, מֵאֵן הוּא דִּישְׁגַּח עֲלֵיהּ לְנִטְרָא לִיה, וּלְמַעַבְד לִיה נְטִירו.

וְאַרְחֻי דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּדָא, עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד, בֵּין לְעִלְמָא כְּלָא, בֵּין לְעַמָּא חַד, בֵּין לְחַד בְּלַחֲדוּי.

תָּא חֲזִי, בִּזְמַנָּא דְבִנֵּי נָשָׂא מִתְּפַשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא, וְאַתְעֵר לְגַבְיֵיהוּ לְעִילָא יְמִינָא דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּדִין מִתְעַרִין כְּמָה רְחִימִין, כְּמָה נְטוּרִי עֲלִמָא, כְּמָה נְטוּרִי דְבֵר נֶשׁ מִיְמִינָא וּמִשְׁמָאלָא, וּכְדִין אֲתַכְפִּינָא שְׁמָאלָא וְלֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה.

וּבִזְמַנָּא דְבִנֵּי אָנְשָׁא לֹא מִתְּפַשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא, שְׁמָאלָא אֲתַעֵר, וְכָל אֵינוֹן דָּאֲתוּ מִסְטָרָא דְשְׁמָאלָא כְּלָהוּ אֲתַעֵרו, וְכָלָהוּ אֲתַעְבִּידוּ שְׁלוּחִין לְאַבְאָשָׁא לְגַבְיֵיהוּ דְבִנֵּי נָשָׂא.

דִּהָא אֵינוֹן דְעֵבְרוּ עַל פְּתַגְמֵי אורִייתָא, כְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּאַנְפִּיֵיהוּ, וְאַשְׁתַּמוּדְעֵן לְגַבֵּי אֵינוֹן דְּמִתְעַרִי מִסְטָרָא דְשְׁמָאלָא, וּבְגִין כֶּף חִינוּתָא וְגוֹיִם, וְכָל אֵינוֹן דָּאֲתוּ מִסְטָרָא דְשְׁמָאלָא, כְּלָהוּ אַקְרוּן (נ"א אֵינוֹן) שְׁלוּחִין לְגַבֵּי אֵינוֹן רְשִׁימִין, דְּמִתְעַרִי לָהוּ.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

מִיְמִין וּמִשְׁמָאל, וּכְדִין אֲתַכְפִּינָא שְׁמָאלָא וְלֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה וְאִז נִכְנַע הַשְׁמָאל וְהַסְטָרָא אַחֲרָא וְאֵינוֹ יִכּוֹל לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם.

וּבִזְמַנָּא דְבִנֵּי אָנְשָׁא לֹא מִתְּפַשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא וּבִזְמַן שְׁבִנֵּי הָאָדָם אֵינָם מְכַשִּׁירִים וּמְטִיבִים מַעֲשֵׂיהֶם לְמַטָּה, אִז שְׁמָאלָא אֲתַעֵר מִדַּת הַגְּבוּרָה שְׁבִשְׁמָאל מִתְעוֹרֶרֶת לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם, וְכָל אֵינוֹן דָּאֲתוּ מִסְטָרָא דְשְׁמָאלָא כְּלָהוּ אֲתַעֵרוּ וְכָל אוֹתָם בְּעַלֵּי דֵינִים הַחִיצוֹנִים הַבָּאִים וּמִשְׁתַּלְשָׁלִים מִצַּד הַשְׁמָאל, עַד הַמְזִיקִים וְעַד חֵיוֹת הַרְעוֹת וְהַגּוֹיִם, כְּלָם מִתְעוֹרְרִים לְפַעַל דֵּינִים בְּעוֹלָם, וְכָלָהוּ אֲתַעְבִּידוּ שְׁלוּחִין לְאַבְאָשָׁא לְגַבְיֵיהוּ דְבִנֵּי נָשָׂא וְכָלם נַעֲשִׂים שְׁלִיחִים לְהַרְע וּלְהַזִּיק לְבִנֵּי אָדָם הָרְאוּיִם לְעַנֵּשׁ.

דִּהָא אֵינוֹן דְעֵבְרוּ עַל פְּתַגְמֵי אורִייתָא כְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּאַנְפִּיֵיהוּ כִּי אוֹתָם שְׁעֵבְרוּ עַל דְּבַרֵּי הַתּוֹרָה כְּלָם עוֹנוֹתָם רְשׁוּמִים בְּפִנְיָהֶם, וְאַשְׁתַּמוּדְעֵן לְגַבֵּי אֵינוֹן דְּמִתְעַרִי מִסְטָרָא דְשְׁמָאלָא וְהֵם נִפְרִים לְאוֹתָם בְּעַלֵּי דֵינִים הַחִיצוֹנִים הַמִּתְעוֹרְרִים מִצַּד הַשְׁמָאל, כְּלוֹמֵר עַל יְדֵי הָרָשָׁם שְׁבִפְנֵיהֶם מְכִירִים בְּעַלֵּי הַדֵּינִים שְׁעוֹר הָעֵנֶשׁ שֶׁיֵּשׁ לָהֶם לְהַעֲנִישׁוּ, וּבְגִין כֶּף חִינוּתָא וְגוֹיִם וְכָל אֵינוֹן דָּאֲתוּ מִסְטָרָא דְשְׁמָאלָא וּלְפִיכֶף חֵיוֹת הַטָּרֶף וְהַגּוֹיִם וְכָל אוֹתָם הַבָּאִים מִצַּד הַשְׁמָאל, כְּלָהוּ אֵינוֹן שְׁלוּחִין לְגַבֵּי אֵינוֹן רְשִׁימִין כְּלָם הֵם שְׁלִיחִים אֶל אוֹתָם הָרְשִׁימוֹת, דְּמִתְעַרִי לָהוּ שְׁהֵם גָּרְמוּ לְעוֹרֵר אוֹתָם.

וּמָה שְׁפָתוֹב וַיִּסְתֵּר פָּנִים וּמִי יִשׁוּרָנוּ, הֵינֵנוּ וּבִזְמַנָּא דַּאיְהוּ אִסְתִּיר עֵינֵיהּ מִלְּאִשְׁגָּחָא עֲלֵיהּ בִּזְמַן שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתִּיר עֵינָיו מִלְּהַשְׁגִּיחַ עֲלָיו מִפְּנֵי רַע מַעֲלָלָיו, מֵאֵן הוּא דִּישְׁגַּח עֲלֵיהּ לְנִטְרָא לִיה וּלְמַעַבְד לִיה נְטִירו מִי הוּא שִׁיכּוֹל לְהַשְׁגִּיחַ עֲלָיו לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ וּלְעֲשׂוֹת לוֹ שְׁמִירָה, וְאִם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסִיר הַשְׁגָּחָתוֹ מִמֶּנּוּ, אִז בָּאִים אֵלָיו הַשְׁלִיחִים הַנּוֹזְקִים לְמַעֲלָה וּמְזִיקִים אוֹתוֹ.

וְאַרְחֻי דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּדָא וּדְרָכָיו שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדָבָר הַהַשְׁגָּחָה הוּא, עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד, דִּהֵינֵנוּ בֵּין לְעִלְמָא כְּלָא בֵּין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ יַחַד, בֵּין לְעַמָּא חַד בֵּין לְעַם אֶחָד, בֵּין לְחַד בְּלַחֲדוּי בֵּין לְאָדָם אֶחָד לְבַדּוּ.

וּמִפְּרָשׁ דְּבַרְיוֹ, וְאָמַר תָּא חֲזִי, בִּזְמַנָּא דְבִנֵּי נָשָׂא מִתְּפַשְׁרֵן עוֹבְדִין לְתַתָּא בָּא וְרָאָה, בִּזְמַן שְׁבִנֵּי אָדָם מְכַשִּׁירִים וּמְטִיבִים מַעֲשֵׂיהֶם לְמַטָּה, וְאַתְעֵר לְגַבְיֵיהוּ לְעִילָא יְמִינָא דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּמִתְעוֹרֶרֶת אֵלֵיהֶם לְמַעֲלָה מִדַּת הַחֶסֶד שְׁבִימִינוּ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּדִין מִתְעַרִין כְּמָה רְחִימִין אִז מִתְעוֹרְרִים הִרְבָּה מִלְּאָכִים הַמִּתְעוֹרְרִים אֲהֲבָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׁמִים, כְּמָה נְטוּרִי עֲלִמָא וּמִתְעוֹרְרִים הִרְבָּה שׁוֹמְרֵי הָעוֹלָם, הַמְּמַנִּים לְשֹׁמֵר אֶת הָעוֹלָם מִכָּל פְּגָעִים רָעִים, כְּמָה נְטוּרִי דְבֵר נֶשׁ מִיְמִינָא וּמִשְׁמָאלָא וְהִרְבָּה שׁוֹמְרִים שֶׁל הָאָדָם מִתְעוֹרְרִים לְשֹׁמְרוֹ

יִשְׂרָאֵל אֵף עַל גַּב דָּלָא מְכַשְׁרֵן עוֹבְדִין, פִּלְהוּ מִן סִטְרָא דִּימִינָא קָא אַתְיִין, וּבְגִין דְּאַתְכַּפֵּיִיא יִמִּינָא בְּעוֹבְדֵייהוּ, שְׁלֵטָא עַלֵּיהוּ שְׁמַאלָא, וְכָל אֵינוֹן דְּאִתּוּ מִסְטָרָא דְשְׁמַאלָא, וְעַל דָּא שְׁלִיחוּתָא בִּידָא דְחִיּוּתָא וְגוֹיִם, וְכָל דְּדָמִי לוֹן, דְּאֵינוֹן מִסְטָרָא דְשְׁמַאלָא, וְלֹא בִּידָא דִּישְׂרָאֵל, דָּאֵף עַל גַּב דְּחִיּוּתָא אִיהוּ, מִסְטָרָא דִּימִינָא קָא אַתּוּ.

יִשְׂרָאֵל חִיּוּתָא דְנָפֵל בִּידָא דִּישְׂרָאֵל חִיּוּתָא אַחְרָא, בְּזִמְנָא דָּלָא אַתְכַּוֵּן בִּיהּ, בְּגִין דִּיתַעֲנִשׁוּ תַרְוֵייהוּ, וּיְקַבְּלוּן עוֹנָשָׁא לְדַכָּאָה לוֹן.

מתוק מדבש

זֶה מִסְטָרָא דִּימִינָא קָא אַתּוּ הוּא בָּא מִצַּד הַיָּמִין וְהַקִּדְשָׁה וְאֵין רָאוּי שְׁיִהִיָּה שְׁלִיחַ לְהַעֲנִישׁ וּלְהַזִּיק אֶת יִשְׂרָאֵל אַחֵר.

יִשְׂרָאֵל חִיּוּתָא דְנָפֵל בִּידָא דִּישְׂרָאֵל חִיּוּתָא אַחְרָא וְיִשְׂרָאֵל רָשָׁע שְׁנָפֵל בִּידֵי יִשְׂרָאֵל רָשָׁע אַחֵר וְנִהְרַג עַל יְדוֹ, בְּזִמְנָא דָּלָא אַתְכַּוֵּן בִּיהּ בְּזִמְנָא שְׁלֹא נִתְכַּוֵּן לְהַרְג אוֹתוֹ, אֲזִי אֵינוֹ מִטַּעַם שְׁלִיחוּת, אֲלֹא שְׁמַגְלִילִין חוֹבָה עַל יְדֵי חֵיב בְּגִין דִּיתַעֲנִשׁוּ תַרְוֵייהוּ כְּדִי שְׁשִׁנְיָהֶם יַעֲנִשׁוּ, וּיְקַבְּלוּן עוֹנָשָׁא לְדַכָּאָה לוֹן וּיְקַבְּלוּ עָנֶשׁ כְּדִי לְטַהֵר אוֹתָם מִעֲוֹנוֹתָם, כִּי אֵין הָעָנֶשׁ נִקְמָה, אֲלֹא לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח, לְכֵן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא עָלָיו יְסוּרִים כְּדִי שְׁיִטְהֵר מִעֲוֹנוֹתָיו. (דף לו ע"ב, ובכאורינו כרך י' עמ' תנא-תנוד)

יִשְׂרָאֵל אֵף עַל גַּב דָּלָא מְכַשְׁרֵן עוֹבְדִין וְיִשְׂרָאֵל אֵף עַל פִּי שְׁלֹא הַכְשִׁירוּ וְלֹא הִטִּיבוּ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם, עִם כָּל זֶה פִּלְהוּ מִן סִטְרָא דִּימִינָא קָא אַתְיִין כָּלֵם בָּאִים מִצַּד הַיָּמִין וְהַקִּדְשָׁה, וּבְגִין דְּאַתְכַּפֵּיִיא יִמִּינָא בְּעוֹבְדֵייהוּ וּלְפִי שְׁנָכְנַע הַיָּמִין עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, שְׁלֵטָא עַלֵּיהוּ שְׁמַאלָא לְכֵן שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם צַד הַשְּׁמַאל, וְכָל אֵינוֹן דְּאִתּוּ מִסְטָרָא דְשְׁמַאלָא וְכָל בְּעָלֵי דֵינִים הַחִיצוֹנִים הַבָּאִים מִצַּד הַשְּׁמַאל וְהַסִּטְרָא אַחְרָא, וְעַל דָּא שְׁלִיחוּתָא בִּידָא דְחִיּוּתָא וְגוֹיִם וְכָל דְּדָמִי לוֹן דְּאֵינוֹן מִסְטָרָא דְשְׁמַאלָא וְעַל כֵּן הַשְׁלִיחוּת לְהַעֲנִישׁ יִשְׂרָאֵל הוּא בִּיד חֵיּוּת הָרָעוּת וְהַגּוֹיִם וְכָל הַדּוּמָה לָהֶם שֶׁהֵם מִצַּד הַשְּׁמַאל, וְלֹא בִּידָא דִּישְׂרָאֵל וְלֹא בִּידֵי יִשְׂרָאֵל, דָּאֵף עַל גַּב דְּחִיּוּתָא אִיהוּ שְׁאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא רָשָׁע, עִם כָּל

שבח דא שירתא

ועתה הברידה ברגלים, וכמו שאמרנו בעקבות משיחא חוצפא יסגא, ושהיא התאודה שמתגברת בראותה כי כלזה אליה רעה, וכמו שביאר באורך רבינו האר"י זצ"ל, ומתגברת להחטיא, אבל כשל כחה בענין הרעות ותוקף הצרות, כי כבר הוכרר הרבה כאמרנו מפי כבוד האר"י זצ"ל, ולכן סמוך לדורות שאחר האלף שנה מהחורבן נתגלה אור הזוהר להגן על הדורות, ושאם נזכה להתעסק בסתרי תורה כדת מה לעשות, בזכות זה תפרה ישע ישועות ישראל.

(שם הגדולים, מערכת גדולים, א' רי"ט)

לקבלת העלון מדי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)